

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 8 ກັນຍາ 2024 (09-08-2024)

ຈຸດປະສົງທີ່ຖືກປະຖິ້ມ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງ, ແຕ່ຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາທ່ວງດຶງພວກເຮົາຈາກການດໍາເນີນຊີວິດໃນຈຸດປະສົງນັ້ນ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ສອງສາມປີກ່ອນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເປັງໂນ (piano) ໃຫຍ່. ມັນບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຍັງເລີຍນອກຈາກອາຫານທ່ຽງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຊື້ໃຫ້ຊາຍທີ່ຊ່ວຍເອົາມັນກັບບ້ານ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ກຳລັງຊື້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຫຼິ້ນເປັງໂນນີ້. ໂບດທ້ອງຖິ່ນແຫ່ງນຶ່ງຍາກຖິ້ມມັນໄປແລ້ວ ເພາະວ່າກະດານສຽງຂອງມັນຖືກແຕກ ແລະສຽງຂອງມັນກໍ່ບໍ່ຖືກແລ້ວ. ໃນຫຼາຍເດືອນຕໍ່ມາ, ເປັງໂນໃຫຍ່ໜ່ວຍນີ້ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນໂຮງຮົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄ່ອຍແປງມັນໄປຢ່າງເຊື່ອງຊ້າ ແລະໃຫ້ມັນມີຊີວິດໃໝ່-ເປັນຕູ້ປື້ມ. ບໍ່ມີຫຍັງນອກເໜືອໄປຈາກອາຫານຟຣີອີກ, ຊຶ່ງມີຊາຍຫຼາຍຄົນໄດ້ຊ່ວຍເອົາເປັງໂນຕູ້ປື້ມນີ້ໄປຕັ້ງໄວ້ທີ່ຫ້ອງການຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮັກເປັງໂນຕູ້ປື້ມນີ້, ແຕ່ວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການໄດ້ແທນທີ່ການຈະເຮັດກັບມັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າຈະສາມາດຫຼິ້ນມັນ. ນັ້ນແມ່ນຈຸດປະສົງທີ່ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ມັນຄືກັນກັບພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສູນເສັງຈຸດປະສົງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາ. ແຕ່ແທນທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງເພື່ອໄດ້ຮັບຈຸດປະສົງນັ້ນຄືນມາ, ພວກເຮົາປົງໃຈຮັບເອົາບາງສິ່ງທີ່ມີຄ່າໜ້ອຍລົງໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຄ່າໜ້ອຍຫຼາຍ.

ຈຸດປະສົງໃໝ່ຂອງໂຄງການທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດທີ່ທ່ານໄດ້ເຄີຍເຫັນມາແມ່ນຫຍັງ?

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເພງສັ່ຣເສີນ 8:1-6

1. ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງເກີນວ່າລືຊາໄປທົ່ວທັງໂລກ! ການສັນລະເສີນພຣະອົງ ດັງກ້ອງຂຶ້ນສູ່ສວັນ. 2. ຊຶ່ງເປັນເພງສັນລະເສີນຈາກເດັກນ້ອຍແລະເດັກອ່ອນ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງກຳແພງເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບກາງສັດຕູແລະຄູ່ແຂ່ງຂັນຂອງພຣະອົງ. 3. ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຫຼຽວເບິ່ງທ້ອງຟ້າທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ ແລະຫຼຽວເບິ່ງເດືອນດາວທີ່ພຣະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້. 4. ມະນຸດສໍາຄັນຫຍັງທີ່ພຣະອົງຈະຄິດເຖິງພວກເຂົາ ແລະດູແລຮັກສາພວກເຂົາ ເປັນການປະລາດໃຈແທ້. 5. ແຕ່ພຣະອົງຍັງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາມີຖານະຮອງຈາກພຣະອົງລົງມາ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ມະນຸດມີສົ່ງລາສີ ແລະໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ. 6. ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມະນຸດຄຸ້ມຄອງເໜືອທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງໄວ້.

ທ່ານຈື່ໄດ້ບໍ່ເທື່ອທໍາອິດທີ່ທ່ານເຫັນພູສູງຈາກຂອບຟ້າ? ຫຼືທ່ານຈື່ໄດ້ບໍ່ເທື່ອທໍາອິດທີ່ທ່ານຢືນຢູ່ຫາດຊາຍແລະບໍ່ເຫັນຫຍັງນອກເໜືອຈາກມະຫາສມຸດທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ? ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບທ່ານ, ແຕ່ປະສົບການເຊັ່ນນັ້ນດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ນັ້ນແມ່ນຍ້ອນວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການສ້າງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜູ້ສ້າງ. ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮ້ອງຂຶ້ນກັບດາວິດ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ສວຍງາມໃນທົ່ວໂລກ!" (ຂໍ້ 1). ຄວາມງົດງາມຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖືກປິດບັງໄວ້. ໜ່ວຍໂລກທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ເທິງນີ້ຮ້ອງອອກມາໃນສິ່ງມະຫັສຈັນເປັນລ້ານໆທາງ. ເມື່ອພວກເຮົາເບິ່ງນອກເໜືອວິທຍາສາດທີ່ເຮັດໃຫ້ໂລກນີ້ໄປຮອບໆແລະເອົາຄວາມມະຫັສຈັນຂອງມັນທັງໝົດ, ພວກເຮົາເຫັນພຣະ

ເຈົ້າທີ່ສ່ວນງາມຜູ້ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງກົດໝາຍຂອງວິທຍາສາດ. ແຕ່ການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຈຳກັດພຽງແຕ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ: "ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງເກີນວ່າລືຊາໄປທົ່ວທັງໂລກ!" (ຂໍ້ 1). ພິຈາລະນາດວງເດືອນ. ນັກວິທຍາສາດໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າຖ້າດວງຈັນທາກມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາຕ່າງໆ. ແຜ່ນດິນໂລກຈະອຽງທີ່ອົງສາສົມບູນແບບ 23.4, ຍົກຕົວຢ່າງ, ແຕ່ຖ້າດວງຈັນໃຫຍ່ກວ່າແລະການດຶງຖ່ວງໂນ້ມຂອງມັນເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກອຽງໄປທາງຂ້າງນຶ່ງຂອງໂລກຈະປະສົບກັບຄວາມຮ້ອນທີ່ບໍ່ສາມາດທົນທຸກໄດ້ແລະອີກດ້ານນຶ່ງຈະຮູ້ພຽງແຕ່ສະພາບອາກາດຕ່ຳກວ່າສູນອົງສາ. ດວງຈັນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຍັງຈະເຮັດໃຫ້ການໝູນວຽນຂອງໂລກຊ້າລົງ, ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະມື້ແກ່ຍາວກວ່າ 24 ຊົ່ວໂມງ ແລະສ້າງສະພາບອາກາດທີ່ຮຸນແຮງຕໍ່ຊີວິດ. ເມື່ອເຮົາໄຕ່ຕອງເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະສ່ວນຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕາມທັມມະຊາດ ເຮົາອາດຈະຖືກດຶງດູດໃຫ້ເຂົ້າຫາສິ່ງທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່, ແຕ່ສິ່ງນ້ອຍໆໃນຈັກກະວານຂອງພຣະອົງຍັງຊີ້ເຖິງພຣະອົງ. ພຽງແຕ່ເບິ່ງມືຂອງທ່ານແລະພິຈາລະນາຄວາມລັບສິນຂອງມັນ; ວິທີການຂອງພາກສ່ວນຂອງມັນໄດ້ຖືກສົມທົບແລະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ. ໃນເພງສັຣເສີນຂອງດາວິດກ່າວເຖິງ "ເດັກນ້ອຍແລະເດັກອ່ອນ"(ຂໍ້ 2). ເຖິງວ່າຄົນນ້ອຍໆແລະມັກຈະຖືກຄົນອື່ນປະຕິເສດວ່າມີຄ່າໜ້ອຍ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງສ່ວນຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາອາດຄິດວ່າພວກເຂົາອ່ອນແອທີ່ສຸດໃນມະນຸດທັງປວງ, ແຕ່ຄວາມອ່ອນແອໃນສາຍຕາມະນຸດບໍ່ລົດທັງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາຫຼືຄຸນຄ່າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຂົາໃນທັສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າເຂົ້າກັນໄດ້ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ຂອງຊີວິດ, ຄື "ບ້ອມທີ່ໝັ້ນ" (ຂໍ້ 2) ທີ່ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຢ່າງຊົງພະລັງຕໍ່ "ຄູ່ສັດຕູແລະຜູ້ແກ້ແຄ້ນ" (ຂໍ້ 2). ຫຼັງຈາກການສ້າງຄວາມສ່ວງງາມແຫ່ງສ່ວງຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ດາວິດໄດ້ສົມທົບກັບຄວາມສຳຄັນຂອງມະນຸດທີ່ວ່າ: "ມະນຸດສຳຄັນທັງໝົດທີ່ພຣະອົງຈະຄິດເຖິງພວກເຂົາ?" (ຂໍ້ 4). ດາວິດອາດຮູ້ສຶກວ່ານ້ອຍແລະບໍ່ສຳຄັນເມື່ອລາວສັງເກດເບິ່ງຈັກກະວານ. ແຕ່ລາວຮູ້ວ່າລາວບໍ່ສຳຄັນໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າ. "ແຕ່ພຣະອົງຍັງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາມີຖານະຮອງຈາກພຣະອົງລົງມາ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ມະນຸດມີສ່ວງຮາສີແລະໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ." (ຂໍ້ 5). ດາວິດບໍ່ໄດ້ປະກາດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດ, ແຕ່ລາວຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າອີກຄັ້ງ. ສະນັ້ນ, ເປັນຕາງິດແທ້ໆທີ່ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາມີທັສະນະຕໍ່ມະນຸດຈາກການສ້າງທັງໝົດຂອງພຣະອົງແນວໃດ. ໃນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ມັນແມ່ນມະນຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຖານະໜ້ອຍກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຽງເລັກນ້ອຍ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຖານະພິເສດເພື່ອປົກຄອງສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງການສ້າງເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການສັນລະເສີນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຈຸດປະສົງ. ມະນຸດໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອເບິ່ງແຍງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮັບຜິດຊອບຮູບພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ນຳເອົາສ່ວນຮາສີສູ່ພຣະອົງ (ປະຖົມມະການ 1-2). ພໍເຄົ້າແມ່ເດີມຂອງພວກເຮົາ, ອາດາມແລະເອວາ. ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງພິເສດນີ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ຖືຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອປົກຄອງການສ້າງ. ເຮົາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳສັນລະເສີນ ເມື່ອເຮົາໃຊ້ສິດທິພິເສດຂອງເຮົາໃນການປົກຄອງການສ້າງໃນນາມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າດົນໃຈທ່ານໃຫ້ນະມັສການພຣະອົງແນວໃດ?

2. ເພງສັຣເສີນ 14:1-3

1. ຄົນໂງ່ຄິດໃນໃຈຕົນເອງວ່າ, "ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ" ພວກເຂົາທຸກໆຄົນເປັນຄົນອະທັມ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານຕົກໃຈ ໂດຍບໍ່ມີໃຜປະພຶດຕົນໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ. 2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງມວນມະນຸດຈາກສວັນ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າມີໃຜທີ່ເປັນຄົນສລາດຂາບໄຫວ້ພຣະອົງ. 3. ແຕ່ວ່າພວກເຂົາທຸກຄົນເຮັດໃນທາງຜິດ ແລະເປັນຄົນຊົ່ວ ໃນພວກເຂົາບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດໃນສິ່ງຖືກຕ້ອງແມ່ນແຕ່ຜູ້ດຽວກໍບໍ່ມີ.

ບໍ່ມີໃຜມັກໃຫ້ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຄົນໂງ່. ມັນແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກວັທນະທັມ, ແຕ່ຄວາມຕະຫຼົກຂອງພວກເຮົາກ່ຽວຂ້ອງກັບບາງຄົນທີ່ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເຫຼວໄຫຼແລະໂງ່. ພວກເຮົາຫົວເຍາະເຍີ້ຍຢູ່ບ່ອນທີ່ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງກຳລັງເຮັດສິ່ງໄຮ້ສາລະແລະໂງ່ໆ່າວ. ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນເຄີຍໄດ້ເວົ້າບາງຢ່າງທີ່ຜິດພາດ ຫຼືມີແຜນທີ່ຈະເລີ້ມດຳເນີນງານພະຈົນພັຍບາງຢ່າງ ຫຼືໜ້າທີ່ວຽກງານພຽງແຕ່ໃຫ້ມີຄົນບອກພວກເຮົາວ່າ "ຢ່າໂງ່ຫຼາຍ" "ຄົນໂງ່" (ຂໍ້ 1) ທີ່ດາວິດກ່າວເຖິງບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄົນທີ່ເຮັດຄືຄົນຫຼິ້ນຕລົກ. ຄົນຍິວຈະເຂົ້າໃຈຄົນໂງ່ເປັນ

ຄົນທີ່ສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນໃນດ້ານຈັນຍາບັນຫຼືສິນທັມ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ເຮັດຕົວຄືກັບຕົວຕລົກ; ລາວຖືກປົກຄຸມໃນການຜິດສິລທັມ. ເຮົາເຫັນສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ດາວິດໄດ້ພົບກັບນາບານ ທີ່ຊື່ນີ້ເປັນພາສາເຮັບເຮີມີຄວາມໝາຍວ່າຄົນໂງ່! ນາບານຮູ້ວ່າດາວິດແມ່ນໃຜແລະສິ່ງທີ່ດາວິດໄດ້ເຮັດເພື່ອລາວ, ແຕ່ລາວປະຕິເສດທີ່ຈະຄືນຄວາມໂປດປານແລະເຮັດດີຕໍ່ດາວິດແລະຄົນຂອງລາວ: ແທນທີ່ຈະ, ທັງໝົດມັນກ່ຽວກັບລາວ (1 ຊາມູເອນ 25:3-11). ຄົນໂງ່ປະເພດນີ້ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນກ່ອນໜ້ານີ້ໃນເພງສັຣເສີນ 8, ຄວາມສ່ຽງາງາມຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນ ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງໃນທຸກສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ແຕ່ຄົນໂງ່ຄືຄົນທີ່ປະຕິເສດມັນ. ນັ້ນແມ່ນຂາດຄວາມສໍານຶກຢ່າງແທ້ຈິງ! ປາສຈາກຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຫຼືຄວາມຍໍາເກງພຣະອົງ, ຄົນໂງ່ຈະກາຍເປັນພະຂອງຕົນເອງ, ແລະສິ່ງທີ່ຄົນດັ່ງກ່າວເຮັດສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າຄົນເຮັດໃນທາງຜິດໃນຂະນະທີ່ລາວນະມັສການຕົນເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມັກຈະຄິດວ່າຕົນເອງເປັນຄົນໂງ່, ແຕ່ຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າໂສກເສົ້າກໍຄືວ່າຂ້າພະເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ເຮັດຜິດຢູ່ເໝືອນກັນ- ແລະທ່ານກໍເຊັ່ນດຽວກັນ, “ພວກເຂົາທຸກຄົນເຮັດໃນທາງຜິດແລະ ເປັນຄົນຊົ່ວ ໃນພວກເຂົາບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດໃນສິ່ງຖືກຕ້ອງແມ່ນແຕ່ຜູ້ດຽວກໍບໍ່ມີ.” (ເພງສັຣເສີນ 14:3). ຄວາມຈິງນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນເຄື່ອງໃຈ. ແນ່ນອນ, ຜູ້ທີ່ແຍກຫ່າງຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ມັກໃຫ້ຖືກຮ້ອງວ່າເປັນຄົນບາບ, ປາສຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາບໍ່ມີມາດຕະຖານສໍາລັບການປະພຶດທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພວກເຂົາຄື “ຜູ້ທີ່ເອີ້ນຄວາມຊົ່ວວ່າດີ ແລະດີວ່າຊົ່ວ, ຜູ້ເອົາຄວາມມືດທົດແທນຄວາມສະຫວ່າງແລະເອົາຄວາມສະຫວ່າງແທນຄວາມມືດ, ຜູ້ທີ່ປ່ຽນຄວາມຂົມແທນຫວານແລະຫວານແທນຂົມ” (5:20). ທຸກໆມື້ຂ່າວຂອງພວກເຮົາຮວມມີເຮືອງຂອງຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. “ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄືກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະການກະທໍາອັນຊອບທັມທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ເປັນຄືກັບເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເປື້ອນເປີ” (64:6; ເນັ້ນໃສ່ເພີ່ມ). ພວກເຮົາສາມາດສວມໜ້າຕາດີແລະເບິ່ງເປັນໜ້າເຄົາລົບ, ແຕ່ຄວາມບາບແມ່ນຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ການສະແດງອອກພາຍນອກ. ພິຕິກັມຂອງຄົນໂງ່ຈະສະທ້ອນເຖິງສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າ “ໃນໃຈຂອງລາວ” (ພສສ 14:1), ຫົວໃຈເປັນການອ້າງອີງເຖິງຈິດໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະອາລົມຂອງເຮົາ, ແລະພາຍໃນຕົວເຮົາແຕ່ລະຄົນກໍເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ຍາກມີສິ່ງຕ່າງໆໃນທາງຂອງເຮົາເອງ. ທາງອັນນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາບໍ່ສາມາດເປັນຄົນດີ ຫຼືເຮັດສິ່ງດີໆໄດ້. ແຕ່ຄວາມດີອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາເຮັດບໍ່ສາມາດປົກປິດຄວາມຈິງທີ່ວ່າເຮົາເປັນຄົນບາບທີ່ເຮັດຕາມທາງຂອງເຮົາ. ເຮົາອາດຈະບໍ່ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ແຕ່ເຮົາຍັງຖືກເລື່ອມເສັງຍ້ອນຮອຍເປື້ອນຂອງບາບ. ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ດີໃນສ່ວນຂອງພວກເຮົາທີ່ສາມາດລຶບຮອຍເປື້ອນນັ້ນໄດ້. ເພາະຄວາມບາບ, ເຮົາໄດ້ສູນເສັງທາງຂອງເຮົາ ແລະເຮົາໄດ້ສູນເສັງຈຸດປະສົງຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາທັງໝົດ. “ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ແລະຂາດຈາກພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ” (ໂຣມ 3:23).

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຄົນຫຼືກລ່ຽງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ?

3. ເພງສັຣເສີນ 14:4-7

4. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ, “ພວກເຂົາບໍ່ມີປັນຍາບໍ? ແມ່ນຄົນໂງ່ບໍ່ທີ່ເຮັດຊົ່ວແບບນີ້? ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ດ້ວຍການບຸ້ນຈີ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາແລະບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນຫາເຮົາເລີຍ.” 5. ແຕ່ວ່າພວກເຂົາຈະເປັນຄົນຂີ້ຍ້ານ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ຊອບທັມ. 6. ພວກເຂົາໝາຍຈະລົ້ມແຜນການຂອງພວກອະນາຖາ ເພາະວ່າພວກນີ້ເພິ່ງອາສັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 7. ຂໍໃຫ້ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນມາຈາກເມືອງຊີໂອນ ເມື່ອໃດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຂຶ້ນອີກ ເມື່ອນັ້ນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະມີຄວາມສຸກແລະພວກອິສຣາເອນຈະຍິນດີ.

ພວກເຮົາສາມາດຊີ້ມືຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມລັງກຽດຄົນໂງ່ທັງໝົດແລະ “ພວກເຮັດຊົ່ວຮ້າຍ” (ຂໍ້ 4), ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າເພື່ອພວກເຂົາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າຄົນໂງ່, ພວກເຂົາເປັນຄົນໄຮ້ປັນຍາ, ການເລືອກທີ່ຈະເປັນພະຂອງເຂົາເອງ, ພວກເຂົາໄດ້ສູນເສັງຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດ, ແລະພວກເຂົາແຮ່ງບໍ່ສາມາດເຫັນຫຼືເຂົ້າໃຈພຽງແຕ່ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນບາບ, “ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ?” (ຂໍ້ 4), ຕາບໃດທີ່ເຂົາເລືອກທີ່ຈະ “ບໍ່ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ຂໍ້ 4), ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດການເຫັນແກ່ຕົວເອງ. ນັ້ນອາດຈະເປັນຄວາມຈິງຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນນະມັສການບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະຮຽກຮ້ອງຕົວເອງ. ໃນການໃຫ້ພວກເຮົາເອງ-ເປັນຈຸດສູນກາງ, ພວກເຮົາສ້າງຕົວເຮົາເອງເປັນພຣະເຈົ້າ. ຫົວໃຈທີ່ຈອງ

ທອງດ້ວຍບາບເຜົາຜານຄົນອື່ນ, ການກະທຳກິຈການເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອທຳອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ຄືກັບວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ເຫັນຫຼືສົນໃຈ. ບາບຂອງພວກເຂົາແມ່ນທັງຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່ເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະການບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງເດັ່ນຊັດ. ເຖິງຈຸດນີ້, ເພງສັຣເສີນ 14 ສາມາດຮູ້ສຶກໝົດກຳລັງໃຈ, ແຕ່ມີຄວາມຫວັງ! **(1) ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນ.** ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລືມກ່ຽວກັບບາບ, ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ລືມຄວາມເຈັບປວດ ແລະການກົດຂີ່ຂອງເຮົາ. ດາວິດໄດ້ບອກພວກເຮົາກ່ອນໜ້ານັ້ນວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບິ່ງລົງມາຈາກສວັນເທິງມະນຸດ" (ຂໍ້-2). ພຣະອົງເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະອົງເຫັນສິ່ງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງຫາພຣະອົງ. **(2) ພຣະເຈົ້າຊົງຕັດສິນ.** ພຣະເຈົ້າຈັດການບາບຢ່າງຈິງຈັງ. ບາງເທື່ອມັນເບິ່ງຄືວ່າຄົນເຮົາສາມາດເຮັດບາບໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນໃດໆ. ພວກເຮົາທັງໝົດໄດ້ເປັນພຍານບ່ອນນີ້ທີ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າ ຄົນສາມາດໜີຫວີດໄດ້ໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຮັດຜິດ ຖ້າຫາກວ່າເຂົາຮູ້ຈັກກັບຖືກຄົນຜູ້ມີອຳນາດ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຂົາຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທຳຂອງພວກເຂົາໃນປະຈຸບັນ, ມື້ນຶ່ງກຳລັງຈະມາເຖິງເມື່ອຄວາມຍຸຕິທັມຈະມາເຖິງຢ່າງໄວວາແລະແນ່ນອນ. ແລະເມື່ອການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງ, ມັນຈະມີຄວາມຮອບຄອບແລະລົງໂທດຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ລະບົບຍຸຕິທັມຂອງພວກເຮົາມອບໃຫ້. **(3) ພຣະເຈົ້າຊົງປົດປ່ອຍ.** ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈະເປັນຕາຍຳນໃນທຸກສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ ຫຼັງຈາກທີ່ທັງໝົດ, ເພງສັຣເສີນໃນນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອນຂ້າງຊັດເຈນວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ "ບໍ່ມີໃຜເຮັດດີ, ບໍ່ມີແມ່ແຕ່ຄົນດຽວ" (ຂໍ້ 3) ຂອບພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເໜີທາງອອກ. ພຣະຄຣິດໄດ້ເອົາບາບຂອງເຮົາມາເທິງພຣະອົງເອງ, ເອົາຄວາມຜິດ, ການລົງໂທດ, ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງບາບເມື່ອເຮົາມາຫາພຣະອົງດ້ວຍການກັບໃຈ ແລະຄວາມເຊື່ອ, ການເບິ່ງພຣະອົງເປັນບ່ອນລີ້ພັຍຂອງເຮົາ, ພຣະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍເຮົາໃຫ້ເປັນອິສະຣະ. ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ນຳພາ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າທ່ານຈະເຫັນຄວາມຫວັງໃນເຮືອງນີ້. ພຣະເຈົ້າເຫັນບາບ-ລວມທັງບາບຂອງເຮົາເອງ. ໃນຂະນະທີ່ການພິພາກສາຈະມາຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບາບ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບການພິພາກສານັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ. ພຣະອົງຊົງຮັກເຮົາຫຼາຍທີ່ສຸດ! ດ້ວຍບາບຖືກລົບລ້າງຜ່ານຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລ້ວພຣະຄຣິດຊົງປົດປ່ອຍເຮົາໄປສູ່ຊີວິດໃໝ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງ, ຄວາມຍຸຕິທັມ, ແລະຈຸດປະສົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຍັງປະເຊີນກັບບາບແລະການກົດຂີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແຕ່ເຮົາແນ່ໃຈວ່າຄວາມບໍ່ຊອບທັມນັ້ນຈະບໍ່ມີໄຊຫຼືສືບຕໍ່ໄປ. ເຮົາສາມາດຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມຫວັງແລະຄຳສັນຍາວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ໄພພົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຂຶ້ນອີກ" (ຂໍ້ 7).

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງພວກເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງ, ແຕ່ບາບຂອງພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ດຳເນີນຊີວິດຕາມຈຸດປະສົງນັ້ນ, ທ່ານຈະຕອບສນອງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນການສຶກສານີ້ແນວໃດ? ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ສະທ້ອນ.** ໃຊ້ເວລາເພື່ອສະທ້ອນເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທ່ານສຳລັບສ່ວນສຳຄັນຂອງພຣະອົງ. ທ່ານໃຊ້ຊີວິດຂອງທ່ານເພື່ອສ່ວນສຳຄັນຂອງພຣະອົງຫຼືຂອງຕົວເອງບໍ່? ຈົ່ງປ່ຽນແປງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບຄຳສັນລະເສີນທັງໝົດ.
- **ສາລະພາບ.** ສ່ວນນຶ່ງຂອງຊີວິດຂອງທ່ານແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າທ່ານອາດຈະດຳເນີນຊີວິດນອກຈາກຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງສຳລັບທ່ານ? ສາລະພາບຕໍ່ພຣະອົງ, ກັບໃຈ, ແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສຳລັບການໃຫ້ອະພິຍ.
- **ໃຫ້ອະພິຍ.** ເຄື່ອງໝາຍຂອງການເຕີບໃຫຍ່ແມ່ນການແບ່ງປັນການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຈົ້າກັບຄົນອື່ນ. ມີຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານເຈັບປວດບໍ່? ທວງຂໍພຣະເຈົ້າສຳລັບພຣະຄຸນຕໍ່ການໃຫ້ອະພິຍ, ແມ່ນແຕ່ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະພິຍທ່ານ.

ອຸປຸຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA